

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

- 4) Czy art. 5 wspomnianej dyrektywy (UE) 2015/2302 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy strony zmienią (dostosują) warunki umowy o udział w imprezie turystycznej („dokonają zmiany rezerwacji”) w drodze wzajemnego porozumienia po zawarciu tej umowy – na przykład (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) w odniesieniu do poszczególnych usług turystycznych w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a), takich jak usługi transportowe, trasa lub termin podróży – informacje udzielane przed zawarciem umowy, które mają zostać przekazane podróżnemu, muszą zostać ponownie przekazane w całości (nawet jeśli nie ma na nie wpływu „zmiana rezerwacji”) lub w części względnie zaktualizowane?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U.2015, L 326, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 9 czerwca 2023 r. – SIA A/C, D, E**

(Asunto C-365/23, Arce (¹))

(2023/C 296/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający:

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym:

Strona wnosząca kasację i strona skarżąca w pierwszej instancji: SIA A

Pozostałe strony postępowania kasacyjnego i pozwane w pierwszej instancji: C, D, E

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa o świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca zawarta pomiędzy, z jednej strony przedsiębiorcą prowadzącym działalność zawodową w zakresie rozwoju i szkolenia sportowców, a z drugiej strony osobą małoletnią reprezentowaną przez rodziców, która w chwili zawarcia umowy nie wykonywała działalności zawodowej w dziedzinie sportu, jest objęta zakresem stosowania dyrektywy Rady 93/13/EWG (²) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (zwanej dalej „dyrektywą 93/13”)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dyrektywa 93/13 stoi na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, które dokonuje wykładni przepisów transponujących tę dyrektywę do prawa krajowego w taki sposób, że zawarte w niej przepisy dotyczące ochrony konsumentów mają zastosowanie również do takich umów?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie, czy sąd krajowy może poddać ocenie pod kątem nieuczciwości na podstawie art. 3 dyrektywy 93/13 warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery w konkretnej dyscyplinie sportu określonej w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, i nie uznać takiego warunku za jeden z warunków, które nie podlegają ocenie pod kątem nieuczciwości na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca określonych w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, należy uznać za wyrażony prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu art. 5 dyrektywy 93/13, biorąc pod uwagę, że w chwili zawarcia umowy młody sportowiec nie dysponował jasnymi informacjami na temat wartości świadczonej usługi i kwoty do zapłaty za tę usługę, co umożliwiłoby mu ocenę konsekwencji finansowych, które mogą dla niego wynikać?

- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca określonych w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, należy zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 uznać za warunek, który powoduje znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta, ponieważ postanowienie to nie wiąże wartości świadczonej usługi z kosztami ponoszonymi przez konsumenta?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte, czy orzeczenie sądu krajowego obniżające kwotę, którą konsument może być zobowiązany zapłacić na rzecz usługodawcy, do wysokości rzeczywistych kosztów poniesionych przez usługodawcę w związku ze świadczeniem usług na rzecz konsumenta na podstawie umowy, byłoby sprzeczne z wymogami art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie i w przypadku gdy warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca określonych w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, nie podlega ocenie pod kątem nieuczciwego charakteru zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, czy sąd krajowy, stwierdziwszy, że wysokość wynagrodzenia jest w sposób oczywisty nieproporcjonalna do wkładu wniesionego przez usługodawcę, może jednak uznać taki warunek umowny za nieuczciwy na podstawie prawa krajowego?
- 8) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie siódme, czy w przypadku umowy konsumenckiej zawartej w czasie, gdy art. 8a dyrektywy 93/13 nie wszedł jeszcze w życie, należy uwzględnić informacje przekazane przez państwo członkowskie Komisji Europejskiej na podstawie art. 8a tej dyrektywy w odniesieniu do przepisów przyjętych przez państwo członkowskie na podstawie art. 8 tej dyrektywy, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy właściwość sądów krajowych jest ograniczona przez informacje przekazane przez to państwo członkowskie na podstawie art. 8a dyrektywy 93/13, jeżeli państwo członkowskie wskazało, że jego ustawodawstwo nie wykracza poza minimalne normy ustanowione w tej dyrektywie?
- 9) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie, jakie znaczenie w świetle art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 24 tej karty dla stosowania przepisów transponujących przepisy dyrektywy 93/13 do prawa krajowego ma okoliczność, że w chwili zawarcia danej umowy o świadczenie usług obowiązującej przez 15 lat młody sportowiec był małoletni i w związku z tym umowa ta została zawarta przez jego rodziców w imieniu małoletniego, przewidując zobowiązanie tego ostatniego do zapłaty wynagrodzenia w wysokości 10 % wszystkich dochodów uzyskanych przez niego w okresie kolejnych 15 lat?
- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub drugie, biorąc pod uwagę, że działalność sportowa wchodzi w zakres stosowania prawa Unii, czy umowa o świadczenie usług na okres 15 lat zawarta z małoletnim sportowcem – zawarta w jego imieniu przez jego rodziców – która zobowiązuje małoletniego do uiszczania opłaty w wysokości 10 % wszystkich dochodów przez okres kolejnych 15 lat, narusza prawa podstawowe ustanowione w art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 24 ust. 2 tej karty?

(¹) Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania

(²) Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu
13 czerwca 2023 r. – EN/Udlændingenævnet**

(Sprawa C-375/23, Meislev (¹))

(2023/C 296/24)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: EN

Druga strona postępowania: Udlændingenævnet